

عنوان مقاله:

بررسی ادبیات غنایی در شعر نادر نادر پور

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

قدرت الله آسمندجوقانی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

دوران معاصر از لحاظ شعر فارسی دوران تلاش و تکاپوست. در تلاش و تکاپو، اصل مطلب راه جویی است، یعنی آزمودن راه های گوناگون. بین آزمودن راه ها و یافتن یک یا چند راه مطمئن فاصله چندان نزدیک نیست. شعر نو محصول اندیشه و فکر و احساس چند تن پیر و جوان هوسباز نیست، بلکه زاده ی یک نیاز بزرگ اجتماعی است و این نیاز در همه ی ادوار وجود داشته است. اشعار غنایی احساسات و عوالم روحانی و عاطفی آدمی است، و آواز ها و ترنم هایی است که ریشه در آداب و رسوم هر ملتی دارد و از دیر باز هر قوم و قبیله ای به گویش و زبان خود که از نیاکان خود به ارث برده اند، زیر لب زمزمه میکرده اند. نادر نادر پور از شاعران نو پردازی است که با نگاه و دریافت خود، به نو آوری روی نموده و با شیوه خود از گنجینه بزرگان گذشته شعر فارسی بهره مند گشته است. او به تغزل و تصویر پردازی روی می آورد و در سرودن این گونه اشعار توانایی خود را به اثبات رسانیده است.

کلمات کلیدی:

نادر نادر پور، تصویر، اندیشه، غنا، تغزل، تخیلات رمانتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520957>

